

Υπόθεση C-280/22

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία κατάθεσης:

25 Απριλίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Raad van State (Βέλγιο)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

8 Απριλίου 2022

Προσφεύγουσες της κύριας δίκης:

1. VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Καθού:

Belgische Staat

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Με την προσφυγή της κύριας δίκης ζητείται η ακύρωση του Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (βασιλικού διατάγματος των Κάτω Χωρών, της 10ης Δεκεμβρίου 2019, για την τροποποίηση του βασιλικού διατάγματος της 25ης Μαρτίου 2003 σχετικά με τα δελτία ταυτότητας και του βασιλικού διατάγματος της 19ης Απριλίου 2014 σχετικά με τα δελτία ταυτότητας που εκδίδονται από έμμισθες προξενικές αρχές).

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του άρθρου 3, παράγραφοι 5 και 6, καθώς και του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1157 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την ενίσχυση της ασφάλειας των δελτίων ταυτότητας των πολιτών της Ένωσης

και των εγγράφων διαμονής που εκδίδονται για πολίτες της Ένωσης και τα μέλη των οικογενειών τους που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, σε συνδυασμό με την εκτελεστική απόφαση C(2018) 7767 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2018, για τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών των αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών και την κατάργηση της απόφασης C(2002) 3069. Η νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι το άρθρο 267, πρώτο εδάφιο 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ.

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6, καθώς και το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1157 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την ενίσχυση της ασφάλειας των δελτίων ταυτότητας των πολιτών της Ένωσης και των εγγράφων διαμονής που εκδίδονται για πολίτες της Ένωσης και τα μέλη των οικογενειών τους που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, σε συνδυασμό με την εκτελεστική απόφαση C(2018) 7767 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2018, για τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών των αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών και την κατάργηση της απόφασης C(2002) 3069, συμβατά με το άρθρο 16 ΣΛΕΕ και –όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6– με το άρθρο 21 ΣΛΕΕ, καθώς και με τα άρθρα 7, 8 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με

- τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 και 36 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ,
- τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 και 28 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, και
- τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28 και 42 του κανονισμού (ΕΚ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ,

στο μέτρο που το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1157 επιβάλλει να αποθηκεύονται σε μέσο αποθήκευσης το οποίο περιλαμβάνεται στο δελτίο ταυτότητας δύο δακτυλικά αποτυπώματα του κατόχου του δελτίου ταυτότητας σε ψηφιακό μορφότυπο,

και στο μέτρο που το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6, καθώς και το άρθρο 14 του κανονισμού 2019/1157, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ της εκτελεστικής απόφασης C(2018) 7767 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2018, επιβάλλουν τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων να αποθηκεύονται στα δελτία ταυτότητας και στα έγγραφα διαμονής που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχεία α' και γ', υπό τη μορφή ψηφιακής εικόνας των δακτυλικών αποτυπωμάτων αποθηκευμένης σε ηλεκτρονικό μικροκύκλωμα που χρησιμοποιεί τεχνολογία RFID και δύναται να αναγνωσθεί ασύρματα/χωρίς επαφή;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1157 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την ενίσχυση της ασφάλειας των δελτίων ταυτότητας των πολιτών της Ένωσης και των εγγράφων διαμονής που εκδίδονται για πολίτες της Ένωσης και τα μέλη των οικογενειών τους που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας (στο εξής: κανονισμός 2019/1157), ιδίως τα άρθρα 3, παράγραφοι 5 και 6, καθώς και 14

Εκτελεστική απόφαση C(2018) 7767 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2018, για τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών των αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών και την κατάργηση της απόφασης C(2002) 3069

Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), ιδίως άρθρο 8

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), ιδίως άρθρα 7, 8 και 52

Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, ιδίως άρθρα 3, 8 και 16

Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/EK (στο εξής: κανονισμός 2016/679), ιδίως άρθρα 1, 2, 3, 5, 4, 9, 25, 32, 35 και 36

Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των

δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (στο εξής: οδηγία 2016/680), ιδίως άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 και 29

Κανονισμός (ΕΚ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (στο εξής: κανονισμός 2018/1725), ιδίως άρθρα 1, 3, 4, 5, 10 και 42

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (νόμος των Κάτω Χωρών, της 25ης Νοεμβρίου 2018 για τη θέσπιση διαφόρων διατάξεων σχετικά με το εθνικό μητρώο και τα μητρώα πολιτών, στο εξής: νόμος της 25ης Νοεμβρίου 2018), ιδίως άρθρο 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (νόμος των Κάτω Χωρών, της 19ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τα μητρώα πολιτών, τα δελτία ταυτότητας, τα δελτία αλλοδαπών και τα έγγραφα διαμονής, στο εξής: νόμος της 19ης Ιουλίου 1991), ιδίως άρθρο 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposen (βασιλικό διάταγμα των Κάτω Χωρών, της 10ης Δεκεμβρίου 2019, για την τροποποίηση του βασιλικού διατάγματος της 25ης Μαρτίου 2003 σχετικά με τα δελτία ταυτότητας και του βασιλικού διατάγματος της 19ης Απριλίου 2014 σχετικά με τα δελτία ταυτότητας που εκδίδονται από έμμισθες προξενικές αρχές, στο εξής: προσβαλλόμενο βασιλικό διάταγμα), ιδίως άρθρα 4 και 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (βασιλικό διάταγμα των Κάτω Χωρών, της 25ης Μαρτίου 2003 σχετικά με τα δελτία ταυτότητας, στο εξής: βασιλικό διάταγμα της 25ης Μαρτίου 2003)

Grondwet (Σύνταγμα των Κάτω Χωρών), ιδίως άρθρα 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 και 159

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (νόμος των Κάτω Χωρών, της 30ής Ιουλίου 2018, σχετικά με την προστασία φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο εξής: νόμος της

30ής Ιουλίου 2018), ιδίως άρθρα 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 και 60

Σχετική εθνική νομολογία

Grondwettelijk hof (Συνταγματικό Δικαστήριο, Βέλγιο), απόφαση αριθ. 2/2021 της 14ης Ιανουαρίου 2021

Σχετική νομολογία της Ένωσης

Απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2005, Gaston Schul Douane-expediteur, C-461/03, EU:C:2005:742

Υπόθεση C-61/22, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της κύριας δίκης

- 1 Με την ασκηθείσα στις 18 Φεβρουαρίου 2020 προσφυγή ζητείται η ακύρωση του προσβαλλόμενου βασιλικού διατάγματος.
- 2 Ο κανονισμός 2019/1157 προβλέπει ότι τα δελτία ταυτότητας πρέπει να περιλαμβάνουν μέσο αποθήκευσης υψηλής ασφάλειας το οποίο να περιέχει βιομετρικά δεδομένα που συνίστανται σε εικόνα του προσώπου του κατόχου του δελτίου και δύο δακτυλικά αποτυπώματα σε ψηφιακούς μορφοτύπους. Κατά τη συλλογή βιομετρικών αναγνωριστικών στοιχείων, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις τεχνικές προδιαγραφές που προβλέπονται στην εκτελεστική απόφαση C(2018) 7767 (άρθρο 3, παράγραφος 5). Το μέσο αποθήκευσης διαθέτει επαρκή χωρητικότητα και ικανότητα προκειμένου να διασφαλίζεται η ακεραιότητα, η γνησιότητα και η εμπιστευτικότητα των δεδομένων που είναι προσβάσιμα χωρίς επαφή. Τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εξακρίβωση της γνησιότητας του μέσου αποθήκευσης και για την πρόσβαση στα βιομετρικά δεδομένα και την επαλήθευσή τους (άρθρο 3, παράγραφος 6). Η Επιτροπή θεσπίζει πρόσθετες τεχνικές προδιαγραφές, προκειμένου να εξασφαλισθεί, κατά περίπτωση, ότι τα δελτία ταυτότητας και τα έγγραφα διαμονής συμμορφώνονται με τα μελλοντικά ελάχιστα πρότυπα ασφάλειας (άρθρο 14). Ο κανονισμός 2019/1157 εφαρμόζεται από τις 2 Αυγούστου 2021 (άρθρο 16).
- 3 Ο νόμος της 25ης Νοεμβρίου 2018 τροποποίησε τον νόμο της 19ης Ιουλίου 1991. Ειδικότερα, το άρθρο 27 του νόμου της 25ης Νοεμβρίου 2018 τροποποίησε το άρθρο 6 του νόμου της 19ης Ιουλίου 1991. Συγκεκριμένα, το άρθρο 6, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, συμπληρώθηκε με τη διάταξη ότι το δελτίο ταυτότητας και το δελτίο αλλοδαπού πρέπει επίσης να περιέχουν τα ακόλουθα, αναγνώσιμα με ηλεκτρονικά μέσα, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα: την ψηφιακή εικόνα των δακτυλικών αποτυπωμάτων του δείκτη του αριστερού και

του δεξιού χεριού του κατόχου ή –σε περίπτωση αναπηρίας ή ανικανότητας– ενός άλλου δακτύλου κάθε χεριού. Με βασιλικό διάταγμα καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία της λήψης της ψηφιακής εικόνας των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Το άρθρο 27 του νόμου της 25ης Νοεμβρίου 2018 αποτέλεσε αντικείμενο πέντε προσφυγών ακυρώσεως ενώπιον του Grondwettelijk Hof (Συνταγματικού Δικαστήριου, Βέλγιο), μία εκ των οποίων ασκήθηκε από τη δεύτερη προσφεύγουσα της κύριας δίκης. Οι προσφυγές αυτές απορρίφθηκαν με την υπ' αριθ. 2/2021 απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2021.

- 4 Το προσβαλλόμενο βασιλικό διάταγμα εφαρμόζει τον κανονισμό 2019/1157 και τον νόμο της 25ης Νοεμβρίου 2018. Με το άρθρο 4 του προσβαλλόμενου βασιλικού διατάγματος τροποποιείται το άρθρο 3 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Μαρτίου 2003. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω διατάγματος προβλέπει ότι το δελτίο ταυτότητας περιλαμβάνει δύο ηλεκτρονικά κυκλώματα και έναν δισδιάστατο γραμμωτό κώδικα. Το νέο άρθρο 3, παράγραφος 5, προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα δακτυλικά αποτυπώματα ψηφιοποιούνται με πρωτοβουλία της τοπικής αρχής μέσω αισθητήρων ad hoc και ότι η ψηφιακή εικόνα των δακτυλικών αυτών αποτυπωμάτων διαβιβάζεται με ασφαλή τρόπο μέσω των υπηρεσιών του εθνικού μητρώου στον κατασκευαστή του δελτίου ταυτότητας, προκειμένου να ενσωματωθεί ψηφιακά στο δελτίο ταυτότητας. Το άρθρο 5 του προσβαλλόμενου βασιλικού διατάγματος εισάγει το άρθρο 3/1 στο βασιλικό διάταγμα της 25ης Μαρτίου 2003, το οποίο έχει ως εξής: «*Άρθρο 3/1 – Όταν ο κάτοχος δελτίου ταυτότητας ή δελτίου αλλοδαπού προσέρχεται στην τοπική αρχή του –καταρχάς για την έκδοση του βασικού εγγράφου σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, και, εν συνεχεία, για την παραλαβή του εν λόγω δελτίου ταυτότητας ή δελτίου αλλοδαπού– ο υπάλληλος της τοπικής αρχής ελέγχει πριν την παράδοση του δελτίου, αν το πρόσωπο που προσήλθε στη θυρίδα είναι πράγματι ο κάτοχος του δελτίου ταυτότητας ή του δελτίου αλλοδαπού, ιδίως μέσω οπτικής σύγκρισης μεταξύ του προσώπου και της φωτογραφίας και συγκρίνοντας τα δακτυλικά αποτυπώματα του προσώπου με τα δακτυλικά αποτυπώματα που περιλαμβάνονται στο δελτίο εφόσον αυτά είναι αποθηκευμένα. Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την ταυτότητα του κατόχου του δελτίου ταυτότητας ή του δελτίου αλλοδαπού, το δελτίο δεν παραδίδεται έως ότου εξακριβωθεί η ταυτότητα του κατόχου».*

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 5 Με τους δύο λόγους της προσφυγής ακυρώσεως, οι οποίοι βάλλουν κατά του άρθρου 4 του προσβαλλόμενου βασιλικού διατάγματος και –όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακύρωσης– κατά του άρθρου 5 του εν λόγω διατάγματος, οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης επικαλούνται παράβαση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, των άρθρων 7, 8 και 52 του Χάρτη, των άρθρων 3, 8 και 16 της Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού, των άρθρων 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 και 159 του Συντάγματος, των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 και 36 του κανονισμού 2016/679, των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 και 29 της οδηγίας 2016/680, των άρθρων 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 και 60 του νόμου της 30ής Ιουλίου 2018, των άρθρων 1, 3, 4, 5, 10 και 42 του

κανονισμού 2018/1725, καθώς και παράβαση τυπικών προϋποθέσεων οι οποίες είναι ουσιώδεις ή των οποίων η μη τήρηση συνεπάγεται ακυρότητα, «ιδίως δε έλλειψη της αναγκαίας νομικής βάσης για το προσβαλλόμενο διάταγμα».

- 6 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης προβάλλουν, κατ' ουσίαν, ότι το προσβαλλόμενο βασικό διάταγμα στηρίζεται μεν στον κανονισμό 2019/1157 (πρώτο σκέλος) και στο άρθρο 6 του νόμου της 25ης Νοεμβρίου 2018 (δεύτερο σκέλος), πλην όμως αυτά δεν αποτελούν κατάλληλη νομική βάση για το προσβαλλόμενο διάταγμα. Συγκεκριμένα, τόσο ο κανονισμός 2019/1157 όσο και το άρθρο 6 του νόμου της 25ης Νοεμβρίου 2018 συνεπάγονται δυσανάλογη επέμβαση «στο δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής». Επιπλέον, οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης προβάλλουν, κατ' ουσίαν, με τον δεύτερο λόγο ακύρωσης ότι το προσβαλλόμενο βασικό διάταγμα στηρίζεται μεν στον κανονισμό 2019/1157, πλην όμως ο εν λόγω κανονισμός δεν αποτελεί κατάλληλη νομική βάση για το προσβαλλόμενο διάταγμα. Ο εν λόγω κανονισμός προσβάλλει το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής δεδομένου ότι δεν διασφαλίζει την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 7 Ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορούν την ακυρότητα του κανονισμού 2019/1157, συνεπεία της οποίας το προσβαλλόμενο βασικό διάταγμα στερείται νομικής βάσης.
- 8 Δεδομένου ότι κατ' αρχήν αρμόδιο να διαπιστώσει την πιθανή ακυρότητα πράξεων της Ένωσης είναι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι το εθνικό δικαστήριο, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο το ως άνω προδικαστικό ερώτημα.
- 9 Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης επισήμαναν ότι παρόμοιο ερώτημα υποβλήθηκε στην υπόθεση C-61/22, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.